

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15/CELOLETNO DIN 60/ZA INOZEMSTVO JE DODATI POŠTNINO/OCLAŠI PO CENIKV/POSAMEZNA ŠTEVILKA PO DIN 150, POŠT. ČEK. RAČ. 13.188

ORJUNA

VREDNOSTVO IN VPRAVA VČITELJSKI-TISKARNI/ROKOPIŠI SE NE VRAČAJO/ANONIMNI DOPISI SE NE PRIOBČV-TEJO/POŠTNINA PLAČANA V COTOVINI TELEFON ŠTEV. 906.

Polom R. R. vlade.

Ne vznemirja se brat, če iz lukni za gadom gre gad, da bi zemlji izrali vladarice.
N. N. Minskii.

Viada bratskega sporazuma in seljaške demokracije tretjega izdaja je padla. Končano je štirinajstmesečno naševanje najtemnejših elementov te zemlje, ki so pritirali naš nesrečni jugoslovanski narod do položaja, ki ni po katastrofalnih doglednih posledicah daleč od onih tragične albanške tragedije. Upravni aparat je zavožen do osi, gospodarsko stanje je obupo, socialni položaj naroda pod vsako kritiko in zunanje-politični položaj vse preje, kakor zavidičiv, akoravno smo imeli namodrejšega zunanega ministra naših časov za predsednika Zveze narodov. Časa, ki so jo neprestano polnili sporazumaški partizanski voditelji z različnimi ukrepi in odloki, je polna do roba. Preganjanja in ponižanja ki so jih morali v teh mesecih sramote pretrpeti nosilci ideje padlih stotisočev za osvoboditve so talka da kriče že do neba, kakor vsi oni zločini, ki so bili izvršeni v tem času nad narodom pod firmo **bolneza parlamentarizma beogradskega kova** izjavljajočega vse one osnovne principe, na katerih počine današnja demokracija ki je postala slepa služkinja partizanskih voditeljev, katerim je flagrantno kršenje zakonov in uvažanje boljševiške brezzakonitosti cili in namen. Nositelji in povzročitelji tega režima, ki je bil čist produkt negativnih svojstev, čisto in neznanih boljševističnih ambicij, megalomanije, hegemonističnih stremilni in sebičnih namer stois danes z njihovim sporazumaškim programom razgaljeni pred celim narodom v vsej brezstidni sramoti in čakaio obsodbe.

Obsodba na ne bo, ker narod še ni dovolj izkusil bede in ponižani, v katera so ga zapeljali oni ki so sedaj demisionirali zategadel, da bodo jutri nametali masam peska v oči in pričeli z novim aktom žalostne jugoslovanske tragedije.

Narodni očetje bodo zopet kombinirali in mešetarili toliko časa, da bodo zgradili iz blata do katerem

danes rinejo, nov režim in z njegovo pomočjo ter onoro državne avtoritete nadaljevali zanočeti smrtni ples. Kombinaciji in vladeželjni delamržežev se v tej zemlji ne manika. Zbog tega je čisto neosnovano upanje na kako definitivno rešitev permanentne krize kole postaje so samo posamezni padci vlad. Parlament v današnji sestavi ni zmogel za sestavo kakršnekoli kombinacije, ki bi povedla državo in narod samo za las naprej iz sedanega desolatnega stanja. Njegovo dveletno razkrajaioče delovanje je dovolj velika zasluga da se ga pošlje v pokoj z njegovimi predstavniki in partijami zajedno.

Bolezen na kateri boluje naš parlamentarizem, je tako globokega značaja, da mu je potreba dolgoročnega početka v katerem so bo vsa nesnaga, ki je skalila njegovo osnovo — politične partije — usedla na dno. Akcija, ki se je pričela z gotove strani za ozdravilne nprave demokracije in sprovedbo jugoslovanskega kurza mora biti izpeljana do konca. Potrebni čas leži v še ne potečeni živlenski dobi za razpust godnega parlamenta, v kateri bo mogoče urediti gospodarske socialne in politične prilike naše zemlje vsaj toliko, da bo zastavljeno sedaj neizbežno propadanje in omogočeno narodu akoravno skromno, ali pošteno življenje. **Eksekutivo ki bi vodila ta čas državne posle da rudi baš ne bo težko iskati onemu ki mu je blagor države in naroda prva ter glavna zaveza.**

Sila, ki se je potavila v ozadju današnjih političnih borb lahko računja v vsakei slučajni na nas, ki globoko verujemo v niemo historično mislio. Smer je začrtana in mi poidemo po njej, kamor bo odločil ukaz. Njena ki gre pred nami in odstranjuje zapreke postavljene v oviro velikii ideji, katera so je z njim osvobodila onih ki so hoteli s svojimi dilemiskimi osebicami zakrivati narodu oba ta faktorja, ki sta danes največji in najlačji potenci za edino mogočo in pravo zdravo izgradnio Velike in neodvisne Jugoslavije.

A. V.

DR. J. D.:

Otročja igra.

»Včeraj je ministrski svet ves dan razpravljao o Radičevem najnovejšem skandalu.«

»Jutro« z dne 12. X. 1926, šte. 235.

Jugoslovanski nacionalisti se že dolgo ne jezimo več nad prismsuknjenim početjem ki ga uprizarajo naši vladodržci in voditelji naroda dan na dan v tej blaženi Indij-Koromandliji in v tem Eldoradu, ki je postal tako hvaležno torišče različnih izgubljenih in sumljivih eksistenc, bolnih megalomanov in nadutih norcev, ki so že davno z najodličnejšim uspehom napravili izpit za Stenievce. Ne, mi se ne jezimo več, mi samo še s stisnjenimi zobmi in z gnjevom motrimo to hudičevo igro, ki zavzema z vsakim dnevom bolj perverzno formo v zadosčenje in veselje vsah onih naših sosedov, ki so nekako v tem Narodu sicer s strahom, a vseeno s spoštovanjem zrlj Narod svobodoljubnih komit in idealnih dobrovolčev.

Četudi so nas srbele pesti, smo vendar čakali kdaj misli prenehati ta frivolna igra. Smatrali smo namreč, da si vsak narod kuje svoje srečo sam in da je vreden iste usode, ki si jo je bil sam pripravil. Kostih onih, ki so bili skovalci s svojo krvjo mogočno ujedinieno Domovino, leže žal razmetane križem svetla veliki čas je raditeza našel male

ljudi in ne samo te, tudi lopove in vsled tega trenutna usoda tega Naroda ne more biti drugačna, kakor je.

In vendar, Res nismo bili nikdar prijateljsko razpoloženi napram Radiču in njegovim prismojenim avanturam, toda bili smo trdno prepričani, da bo vendarle nekdo prišel oni čas, ko ho tudi ta človek šel vase in priznal v svojih dejanjih, da sta Narod in Država več kot on in njegova familija. Baš, ker mu je bila usoda bolj kot komu drugemu naklonila veliko zgodovinsko in plemenito nalogo ter priliko, da pomaga pri notranji izgradbi te države, sprejedali smo s težavo marsikatero njegovo zlo dejanje, katerega ne bi bili odpustili sicer nikomur drugemu.

Toda vse zaman. Ni mu bilo dosti, da je v tej državi oklevetal s svojim jezikom vse, kar je mogel doseči, Kralja ministre, cela plemena jugoslovanskega naroda, cele stanovne itd. V svoji bolni prepotenci je šel tako daleč da je s svojim nebrzdanim jezikom oskrnil oni najsvečiji trenutek, ko sta naš in češkoslovaški narod slavila dobitimio, kakršne še ni doživel svet. Poleg teh našo gostoljubnost tako žalečih izpadov da se je mali Stjepan zamislil tudi v pozicijo generala — ne generalisima in je začel odstavljati kar na kolodvoru velike župane, kakor da bi bil imel

pred seboj lesene lutke in Bog ve, če ne bi bil odstavil kar po vrsti tudi vse češkoslovaške senatorie in poslance, če ne bi bili žurno od-potovali.

Da Stjepan Radič je bil tisti, kateremu je morala pripasti, kol po navadi v teh velikih dneih tako nizkotna in obenem tako smešno-mizerna vloga Stjepan Radič je bil tisti, ki je na način »naglavca« motil našo gostoljubnost napram zakonitim zastopnikom onega naroda legitimarijev, pred katerih brezmejnem imnaštvom je v spoštovanju onemel svet v tistih časih, ko je »vodja« hrvatskega naroda zlagal neokusne ode Francu Jožefu. Radič je bil tisti edini ki je z brezprimernim cinizmom izigral slavnostno-sveta čustva vsah onih ki so se bili namenili izreči bratom bratsko besedo ljubezni in on je zopet radi katerega sedaj cele dneve zaseda ministrski svet, ki sicer nima časa za doplavience in katerega njegovi pidašji »zagovarjajo« da je bil na vsa tešče zintraj plan.

Kakor tudi je na eni strani doletela Radiča sreča, da bo postal hvaležen predmet vsah »Witzblatov« cele Evrope, tako se mora pri celi zadevi vendar dobro odločiti »prijanost« od »hudobije« in »prismuknjenost« od »zločina«. Kajti ne sme se prezreti da se je Radič hudogrešil nad državno oblastjo in nad spoštovanjem do te oblasti ter do najvišjih faktorjev, ki po ustavi in volji naroda stois na čelu države. In ker se zavedamo da ni g. Radič še nikak svyeren, ampak da velja tudi zani občj kazenski zakon bi utegnil skoro priti do napadnega zaključka, da se bo tudi njegovo dejanje subsumiralo pod odgovarjajoče določilo kazenskega zakona in da ga bo doletela kazen, ki jo zakon zagroža. To da bi bilo napadno. Kajti g. Radič se ni zgodilo ničesar, on se vozi okrog in zmerja naprej vseprek kar mu pač pride na jezik, ministrski svet je radi njeva v permanenti, mi pa se unravičeno boimo, da se bo ta kriminalni slučaj končal navzlic demisiji vlade jako nekriminalno, namreč kvečjemu s kakšno pojedino med prizadetimi, kakor je sploh zadnje čase bilo radi Radičevih nemumnosti že več takih govij.

Ni prvič ampak že Bog ve kolikokrat je ministrski svet svoje celodnevne seje posvečal edino le Radičevim osebi. In to ne morda radi tega da bi bil g. Radič kakšna za narod in državo zelo zaslužna oseba in da bi bili gospodje ministri na svojih »ednicah« govorili o njegovih dobrih delih, ne — v največ slučajih je šlo za to, ali naj se da g. Radiča takoj v luknio, ali da naj se malo počaka. Pa naj si bo tako ali tako, ves narod ve, da bi vladalo v državi že pravo blagostanje, če bi se bili g. ministri vsaj polovico toliko bavili z drugimi posli, n. pr. z zakoni ali kaj sličnega, kakor pa so se z osebo Stjepana Radiča. In če bi bilo Radičevo početie takoj od početka po zakonu temeljito ozdravljeno in stavljeno iz dnevnega reda, marsikateri kelih trofenla in ponižanja bi bil prihranjen našemu narodu.

Parlamentarizem, ki je upeljal take metode v naše javno in državno življenje, je bolan izrodek današnje povolne dobe. Narod si izbra zlate malike in pleše ter raia okrog njih kakor da bi bili oni cili narodovega življenja. Nič več ne

gre za one cilie, katerim bi morali vsi državljani, predvsem pa njihovi voditelji, služiti. V osmih letih samostojne države in brezštevlnih vlad gre samo še zato kdo naj bo v vladi koga se naj vrže ven in za kake koncesije in za koga so naj še ustanovi kaka nova sinekura. Pri vsem tem na gredo naše gospodarstvo naša kultura in ostale državne potrebe rakovo pot, kajti še ono, kar se mora neodložno izvršiti, se opravi v taki naglici in v naizadnem trenutku da bi bilo največkrat boljše če bi sploh izostalo. V tem oziru dosegaio naši »narodni voditelji« same rekorde. Nikier drugje na svetu n. pr. ni mogoče pripraviti sprejeti in objaviti kakega zakona v par dneh; v Avstriji so celo za take stvari včasih potrebovali 5, 10 in še več let trdega dela. To je mogoče edino pri nas, kier primanjkuje časa za take posle in kier različni Radičji zaposlujejo z vsako svojo budalostjo celo vrhovno državno upravo, kar po par dni skupaj.

Kadarkoli smo Oriunaši v zasledovanju našega nacionalnega cilja bili prisiljeni priti v nasprotje s pozitivnimi zakoni države se nismo še nikdar skrivali do lukniah ali na izgovarjali s pianostjo ampak smo možato sprejeli nase breme zakona. In če smo se kdaj pregrešili, to lahko trdimo, da se nismo nikdar proti Državi, Narodu in Kralju. Radi tega pa tudi ne moremo razumeti odkod to čudno slemišenje z Radičem, glede katerega vrhovni vršilci zakona sami priznavajo da je storil s svojimi dejanjem na zgrebskem kolodvoru zločin. Če se mu kot »vodije« hrvatskega naroda priznava morda ekstritorialnost, potem se ga naj izžene, če ne pa se naj postopa z njim, kakor določa zakon. Pravičnost je temelj države. Vršilci zakonov, ki zreio v g. Radiču — pa čeprav iz politično-taktičnih nazibov — privilegirane državljanu posebne vrste in ki so že delali z njim take izjeme naj pomislijo, da bi ponoven tak preudic utegnil postati nevaren za podobne slučaje. Nevarno je če bi se pustilo g. Radiču, da diktira — kakor je že parkrat na nairazličnejše načine pokazal — proskynesis celemu narodu. In če nihče drugi, mi nacionalisti ne bomo nikdar izbrali sredstev, da prisilimo različne Radiče do tega, da bodo oni napravili proskynesis pred Narodom s čegar dostojanstvom se ne zlagajo taki ostudni poskusii, kakor jih je začel zadnje čase prakticirati g. Radič s svojo familijo in okolico. Na kolena pred Narodom morajo vsi nečedni hlanci, ki so se ogrešili nad njim. Kajti v to nas silii sveta onoroka onih, katerih bele kosti leže razmetane po vsah brdih in dolinah od Dobruže preko Kaimakčalana do Celovca Verduna in Sibirije in katerih zadnji je bil več, kot tisočkrat toliko vreden, kot cela legija današnjih zmesanih, plianih, prismsuknjenih in brbljavih »tamburašev«. —

Naš narod ima te otročie, a obenem ostudne igre dovoli. Zavedamo se sicer da utegne ta igra še nekaj časa trajati; ko pa se bo dopolnil čas, na emo ravno tako prepričani da ho Narod pozval k sebi poleg zvestih tudi svoje nezveste služabnike in da bo tudi nie doplačal po njih zasluženu.

Prepovedani orjunaški shodi.

Iz Vojvodine sprejemamo poročila, da je bilo doslej prepovedanih vsega skupaj v zadnjem času že sedem oriunaških zborov. Običajno prihajajo akti o prepovedi na sam predvečer sklicanega zbora, da je pravčasno obveščeni zbujieneza naroda in članstva skoro povsem nemogoče. Vzrok tem prepovedim je stalna fraza, da so Ori-

unaši oboroženi in pripravljeno izzvati krvave spopade med člani posameznih plemen.

Jugoslavija ima ustavo, v kateri stois črno na belem, da je združevanje svobodno in da zamore vsakdo po predhodni prijavi sklicevati kakršnekoli zbore. Kako se pri nas izvaja ustava občutimo sleherni dan, ko vedno bolj lezemo v

Kupujmo in podpirajmo izvrstno
Kolinsko cikorijo
domači izdelek.

anarhio in nered v katerem se ne spozna že sam Bog Oče. Na nio se sklicujejo in odirajo le tedaj, kadar služi partizanski »osopodi« pri izvajanju njenih temnih namerov. Drugače pa leži v predalih ministrskih miznic in z narodom skupaj ždi ter zaman pričakuie dne ko bodo urednieni posamezni njeni člani, ki so danes zvoli mrtve črke.

Naimani pa imajo od ustave Oriunaši vsai dotlej, dokler ie orodie v rokah vladodržcev, ki jim ie vrhovna maksima dobrobit partije in njih osebnih interesov. Oriunaši so danes v tej zemlji brezpravni element nad katerim je dovoljeno uganjati slehernemu zakonitemu političnemu eksponentu vse, kar mu je drago. Oriunašem ie moči prepovedovati organiziranje zbiranje, delovanje, uniformiranje, petje z eno besedo, sleherno gibanje. Dočim smeio amnestirani velezidajalci držati nemoteno in pred asistentu žandarskih baionetov shode, na katerih javno proplašajo, da bodo s svojimi seliakji vrzli puške v koruzo in da ie njih odstoj od republikanstva samo fiktivnega značaja, na vlada prepovednio zbore jugoslovanskih nacionalistov, na katerih padaio težke obsodbe proti sedanjemu zlonosnem režimu ali tudi besede ljubezni in dovoličanja Države. Načle Vojske in Kralja v katerih vidi Oriunaš e tebre, ki ih ne sme nihče nekaznovan sramotiti. Priznava neprijetni položaj režima spričo zborov najglobljih patriotov te zemlje, ki neusmiljeno razgallujeio nesrečni položaj zemlje, katera tirajo narodni očetine na rob propada. Navzlic temu pa nimajo režimovci pravice braniti najpoštenjšim državljanom prava kritike in sodbe na način ki naliči diktaturu.

Čuli smo že z najpristoinejšega mesta spričo prilož radi nezakonitega in protijustavnega razpusta Ljublianskih Oriun pomembne besede:

»Oriunaši so izven zakona v zemlji kjer za sedem let uvažajo v zakonodajstvo metode, ki na las naličio boljševiškim!«

Oriunaši smo doslej iz spoštovanja pred zakoni in njihovimi izvrševalci molče prenašali te komunistične metode in vdano čakali dne popolne izpremembe. Izkušnje zadnjih časov na nam dokazujejo, da smo slabo mislili in da bo potreba poiskati za lozinko vladaiočih: »Oriunaši so izven zakona!« odgovor, ki bo zaprepavstil nienne izvrševalce. Nacionalisti so znali najti sredstev za razširjanje svoleza evangelija med široko sloio naroda i pod kundakl Bachovih huzarjev. Čuvajevih opričnikov, Potiorekovijih feldžandarmov in ni bes, da ne bi i sedaj krenili na pota po katerih ne bo mogel za njimi celo glavo nobeden režimskih slug, ker ni ga ukaza in denarja ki bi mogel nadoknaditi oriunaško požrtvovalnost!

Orjuna in Čehoslovaki.

Po ukazu vrhovnega vodstva Orjune je sodelovala vsa organizacija jugoslovanskih nacionalistov pri sprejemu severnih bratov od hipa, ko so prestopili pri Subotici mejo oblasti vojvodinske Orjune, kjer jih je pozdravil hrabri oblastni čelnik Dobroslav Jevdjevč, ki mu je odgovoril sam predsednik češkoslovaške narodne skupščine Jan Malypeter, na da hipa, ko so stooili na tla teritorija Orjune ljublianske oblasti. Tudi te so s svoje strani

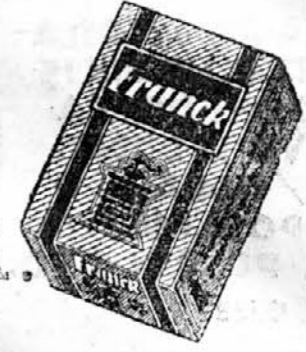

Iz samega žita ne morete kuhati kave.

Dober in krepak okus dobite šele, ako upotrebite

Pravi Franckov kavni pridatek.

Pijača s Pravim Franckom Vas zamore stalno zadovoljevati. K zrnați kavi na vsak način spada Pravi Franck.

ukrenile vse potrebno, da bi pri sprejemu gostov kar najčastnejše sodelovale. V tem smislu so bili redizirani i vsi potrebni pozivi na članstvo in četnike ki so bili polnoštevno pripravljene. Dogovorjeno je bilo tudi, da se postavi na proglas naslovljen na »narodno Ljubljano« uredništvo »Orjune«, ki danes prav gotovo disponira še vedno s tolikim številom na miz pripravljeneh prijateljev, kakor marsikatero drugo društvo, katero je bilo podpisano na omenjenem manifestu. Ta dogovor je bil pozneje prežrt in izdan proglas brez podpisa »Orjune«, ki je izvalilo konsekvence in odstopilo od vseh iavnih priprav udeležbe razpusčenih Oriunašev pri sprejemu gostov, natis je bilo prav dosti sredstev, v katerih bi tistim ki bi nac za vsako ceno radi pritisnili ob vid in zafatili, pokazali, da Oriunašev ni mogoče odrediti.

Le takt in nepriljetnost, ki so jih že itak imeli naši gosti radi kraljevega ministra na razpoloženju gospoda Stjepana Radića, kateri v resnici zasluži posebno pozornost vladaioče gospode, sta nac zadržala od korakov, po katerih bi marsikoga bolela glava kakor po Kranju. Samo temu je pripisovati tudi dalje

deistvo, da so bili nemoteno pri do-zdravljanju bivših naših soborcev z dobrovoljskih let oni črnožolti tipi, ki so še leta 1917, psovali ta-iste može s »Tschechische Verräteren« in klicali ogezi in žvenlo nad brata dr. Pivka ter njegove češke soborce po Carzanskem heroiskem podvigu. Imen ne bomo naštevati, ker so predobro znana.

Nas to zapostavljanje ne vznemirja niti ne žali. Konstatirali smo ga le zavoljo stvari same in naših bodočih nastopov pri tovrstnih narodnih vseobčih slavnostih, kjer si bomo odšli pod primernim naslo-vom sami našli dostojnega mesta i pred onimi, ki mislijo, da je postala v tej zemlji prežalostna pripovedka o jezni in lisici za naše razmere že dogma! Nam slovenskim Oriunašem ni do slave sprejemov, banke-tov in častil. Dokazali smo ta že opetovano celo na mestih, pred ka-terimi padajo oni ki so topot igrali vloga zakulisnih vabiteljev, na tre-buh v orah. Odrivati in zatajevati da se na ljuho mrtvim črkam in ukazom onih, ki so še danes morda ministri, odšli ne bomo nikdar več pustili! Lojalni smo bili dovolj, ako na se hoče gospodi novih grenkih ur ob slehernem »slavnostnem in občenarodnem trenutku« — s lo-bodno i!

I. T.

Dopisi.

Celje. Kakor vsako leto, se je Oriuna tudi letos spomnila nesrečnega koroškega plebiscita, in sicer s predavanjem. Br. dr. Mejak, ki se je zasedbe Koroške in plebiscita osebno udeležil, je izčrno poročal o poteku plebiscita in o žalostnih razmerah v katerih živijo zasuz-nieni koroški bratje. Primaler je šolske razmere Nemcev v Jugoslaviji in Slovencev na Koroškem. Razložil nam je tudi, na kak način hočejo Nemci slovenskega kmeta z ubitjem kreditnega in gospo-darskega zadružništva tudi gospo-darsko zasuzniti. Osvoboditev ko-roških bratov se bliža z združitvijo Avstrije z Nemčijo in na ta trenu-tek se moramo pripraviti. Navzoči četniki celjske in eberske Oriune so dobro razumeli poziv in br. pre-davatelju burno pritrijevali.

Zagorje. »Enotnost« z dne 30. septembra 1926, štev. 5, direktno napada gotove osebe v članku »Zagorje ob Savi«. V Borovniku v kamnolomu je neki manipulant

in še eden, ki je na eno oko sled. Pod tem odstavkom sva nedvomno prizadeta kot neki manipulanti Iv. Prošenc in še eden, to je Mi-lan Babič. Izjavljava, da niso v nikaki zvezi z redakcijo v letu 1923, in tudi ne stavekoka pri takratni ponesrečeni stavki (dokaz uradno potrdilo). Zato tudi odločno odklanjiva vsako sumničeno o prežgodni smrti v takratni stavki reduciranega delavca Ivana Brusa, kateri je moral od revščine gladu in pomanikania v prežgodni grob in ki je res zapustil v največji rev-ščini in pomanikaniu svojo zadu-šeno in nepreskrbljeno družino.

O pravih povzročitelih vse te takratne nesreče, koje žrtev je bil pokojni Ivan Brus, ne bomo raz-pravljali na tem mestu. Prilike za to bo dovolj pred neodvisnim sod-nim forumom, kjer bo imel anonim-ni dopisnik »Enotnosti« dovolj pri-like svoje trditve i dokazati!

Loke pri Zagorju, dne 6. X. 1926.
Ivan Prošenc. — Milan Babič.

Streljačke družine.

Streljačka družina Ljubljana je imela v soboto, dne 9. oktobra iz-borno vsbeli občni zbor v prostorih restavracije »Bellevue«. Zboru so prisostvovali zastopniki naše s sla-vno ovenčane vojske rezervnih oficir-ij in mladi strelci. Z viharnim odobravanjem je bil izvolien pre-dsednikom zbora polkovnik Milan Radojevič, načelnik artilerije Dravske divizije ki je uvodoma v kratkih in vojaško jedrnatih besedah orisal namen in cilie Streljač-kih družin kot avantgarde vojske na najogroženějšíh točkah naše države. Po uvodnih besedah je takoj pristopil k formalnemu osnovanju Streljačke družine Ljubljana, ki je bilo sprovedeno z največjim soglasiem in enodušnostjo. Končno je bil med ovacijami in viharnim anlavzom izvolien odbor Streljač-ke družine Ljubljana, katerega predsedstvo je prevzel sam briga-dir g. general M. M. Živkovič. Ostalim odbornikom pa so bili izvolieni gospodje: poročnik F. Ule-nič, podporočnik N. Vurzbach, major Franjo Jaklič, Joco Kostanjevec, Milko Ster-

lekar, dr. Matko Brnčič, Boris Roš, Oto Obrado-vič in Franjo Zajec. Za preglednike računov pa sta bila iz-voliena g. Ervin Valentič in Töne Javornik. Novo izvol-ieni odbor bo imel v soboto prvo sejo v prostorih Udruženja rezerv-nih oficiriev in ie upati da prične čim prete z energičnim delom v prospeh strelskega sporta med Ljubljančani.

Streljačka družina Celje bo usta-novljena tekom prihodnjega tedna in ie že osnovan poseben priprav-ljalni odbor sestoeč iz zastopnikov Orjune, Udruženja rezervnih oficir-iev, Sokola in Narodne odbrane.

Ustanovni občni zbor Streljačke družine Gradac se vrši v nedeljo, dne 17. t. m. ob 10. uri dopoldne. Za ta ustanovni občni zbor vlada med Belokranjci silno zanimanje.

Ustanovni občni zbor Streljačke družine Lesce se vrši v nedeljo, dne 17. t. m. ob 10. uri zjutraj v pro-storih gostilne Legat. Misel zbira-nia zdravih sil naroda v avantgar-di strelcev pridobiva na terenu med vsemi sloji naroda.

† Andrej Jakil.

Usoda ie zopet izruvala močno drevo v našem gospodarskem in nacionalnem življenju.

V Trstu ie po kratki boleznj preminul po vsej Jugoslaviji in da-leč preko njenih meja znani velein-dustrialec Andrej Jakil.

Rodom iz Mirne pri Gorici se ie pokojnik povzdignil od preprostega pomočnika s svoje izredno požrt-vovalnostjo med naše najhrednej-še usniarske industriale.

Pred 45 leti ie ustanovil v svojem rojstnem kraju usniarsko podjetje, ki ga ie polagoma razširil v veliko tovarno. Podjetje ie radi svoje solidnosti in neumornega vodje — pokojnega Andreja — hit-ro zaslovelo in že l. 1911. ie kupil v Karlovcu tovarno in usniarno.

Prišla ie vojna in takrat se ie začel za zavednega Andreja križev pot. Vojna vihra mu ie niččila lepo cvetočo tovarno v Rupaht. Sam da ie moral v avstrijske temnice na Ljublianskem gradu. Zaplenil so mu vse zaloge, tako da ie bil tik pred propadom. Zavedni mož klub

temu ni klonil, ko na ie prenehalo njegovo robstvo radi narodnega prepričania, ie bil spuščen na svo-bodo preselil se ie s svojo družino v Karlovac. Leta 1917. ie kupil pre-mogovnik Št. Janž, ga moderno uredil in močno zvišal njegovo pro-dukčijo.

Tri leta se ie boril z italijanski-mi oblastmi za odškodnino v vojni porušene tovarne v Rupi ki ie na ni dobil. A zopet ni klonil, obnovil je tudi to podjetje in tako podprl in dal sloves slovenski industriji. Sre-di neumornega in plodonosnega de-la pa ie nenadoma preminul. Pogreb se ie vršil v Rupi pri Gorici ob ogromni udeležbi tudi iz Juzo-slavije došlih znancev kar nai pri-ča o njegovj popularnosti.

Zapuščca ženo, štiri sinove in hčerko.

Pokojnik ie bil vedno zaveden nacionalist in mož kremenitega zna-čaja.

Njegovi rodbini naše iskreno so-žalje. I. Š.

Naš pokret.

Plui. Tukaišnia organizacia In-goslovenskih nacionalistov pozivlia vse člane, da se s izurno udeležijo občnega zbora ki se vrši v soboto, dne 16. oktobra ob pol 20. uri v zborni dvorani Narodnega doma. Ob ta prilika morajo obiskati delegati mariborskega oblastnega odbora.

Zlet vovodinskih Oriun se vrši dne 7. novembra v Novem Sadu. Na zboru bodo govorili poleg pre-dsednika vseh Oriun br. dr. Ljube Leontića, komesarja beograjskih Oriun br. inž. Miloša Radoilovića i predstavniki Narodne odbrane, Udruženja bojovnikov in Dobro-

volicev. Pozivamo slovenske Oriu-naše železničarje, da se po možno-sti udeležje tega manifestacijskega zbora vovodinskih Oriun.

Za Fond Šlahnhove dece ie na-brala Oriuna Soštani 100 Din. Takrena nvaia: Oriunasi in Oriune posnemajte.

V soboto, dne 16. t. m. priredi **Mestna Oriuna Maribor** družabni večer z bogatim sporedom v pro-storih restavracije g. Kosiča v Ve-trinski ulici. Začetek ob 20. uri. Vstopnina prosta. Vsa ingosloven-ska nacionalna iavnost ie iskreno vabljena.

Kronika.

Radićeva afera s čehoslovaški-mi parlamentarci ie vzbudila dovoli pozornosti in skrbi. V ni vidijo skoro vsi eden tistih »nepremišle-nih« aktov politične aviatike selja-škega tribuna po katerih ie skoro najbolj zaslovel. Globlje proučava-nie tega nezastisaneга izpada veli-kega mirotvorca na odpira še druge poglede na njegov smisel. Na mizah poslancev vladne koalicije se nahajajo nettunske konvencije, ki ih ie treba na intervencijo Italije sprejeti vsa do 20. t. m. To spre-jetie bo preteko in težko skoro za slehernega poslanca strank spora-zuma. Posebno na še za radićevce, ki rekrutirajo lep del volilcev iz vrst po zloglasnih nettunskih kon-venciiah najbolj udarjenih. Pasti ie

morala glava dr. Nikića, da so se eksrepublikanci izrekli pripravlie-nim glasovati za sprejem konvencij. Odnor prizadetih radićevskih mas pa ie navzlic padcu dr. Nikića še vedno tolik, da ie po zaslišaniu nih-hovih zastopnikov nastopil sam Stipica in izvršil brezobrazni napad na goste ter reprezentanta države na način, ki ie moral zaboliti sicer slonovsko neobčutlivera advokata radikallie Uzunovića. S tem ie za čas zrinil z dnevnega reda vpraša-nie nuingega sprejema konvencij, slobodno nastopil v smislu svoje ideologije proti severnim bratom in zopet ponižal uled državnih obla-sti v očeh njegovih mas, ki co čamo čule, da ie gospon predsedniče ošteval velikega župana, ki bo sko-

ro gotovo še kaznovan in prestav-ljen: kakor ie to on nanovedoval.

S tem ie dosegel vse, kar ie ho-tel in nudi se mu še možnost iztis-nienia novih konvencij za sprejem pogodb, ki ih bodo radikali prisli-pienj odstopiti, dokler bo v žuti kući diktirala presvilita zvezda SHS di-plomacije.

Radić ruši vojsko! Po odločnem nastopu generala Hadžića ob priiki Radićevih izpadov za Korošec-Da-vidovićeve vlade proti vojski in njenim uredbam, ie modri tribun prenehal z zadržkovanjem proti vojski. Sedaj pa se po enem letu sporazuma počuti toliko močnim, da ie prenehal s to taktiko in da se zopet spoditka nad vojsko in ruši njene fundamente. Tako ie v Vita-niu izustil med drugim tudi sledeče besede:

»Sedaj ima seljak puško, politič-no puško, a ona drugo bomo za-vrgli! Ne potrebujemo ie!«

V naši državi ie danes dovolie-no pomiloščenemu velezidalcu vse, od rušenja vlad preko uzorbi-rania pravic suverena. Vojska pa mora ostati očuvana pred niegovi-mi boljševiškimj metodami in vse-gamoznočno oblastnostjo, ki ih mora začrtati meo ekspanzivnosti makar sablia Dušana Trifunovića ki mu v njegovj funkciji pač ni potreba igrati prav nikake nevaležne vlo-gie **Nikole Uzunovića** in ostalih ko-legov v vladi. Korak, ki ga ie storil Radić z govorom v Vitaniu ie že drzno prešeren in zasluži vsai to-liko odločni odgovor, ki bo eksem-plarični memento vsem tistim, ka-teri bi še kdai poizkušali rušiti edin-stvo in moralo vojske — te edine svetle točke na našem temnem ob-zorju.

Sprejema in banketa ob priliki prihoda bratov Čehoslovakov se ie udeležil tudi poznani ljublianski ro-doljub s svojo damo. Mož ie hišni posestnik in ni imel na hiši razobe-sene nobene zastave v pozdrav gostov. Ker pa ie ugledna osebnost, ie bil seveda povablien, dočim so bili ingoslovenski nacionalisti, ki so se rame ob rame delansko borili za

L. MIKUŠ
Ljubljana - Mestni trg 15
Dežniki
na malo, na veliko.
preobleke, poprave.
Ustanovljeno 1839.

Prilporoča so
damska konfekcija in modni atelje
T. KUNC
Mestni trg LJUBLJANA Pod Trančo 2

Ant. Krisper
LJUBLJANA
Mestni trg 26
ZALOGA
galanterijskega blaga.
Tovarna čevljev

Damske file klobuke v vseh modnih barvah in oblikah izdeluje po najnižji ceni
Franc Bernik
Ljubljana - Šiška
(bivši perutninski zavod)

Enrilo
Splošno priljubljen
kavni nadomestek
okusen i cenen.
Dobiva se v vseh
dobro asortiranih
kolonijalnih trgovinah.

ustanovitve Jugoslavije v strelskih jarkih s Čehoslovaškimi legionarji čisto pozabljeni. Njih mesta so morale nač zasesti ugledne osebnosti iz javnega življenja, ki še pred desetimi leti niso hotele znati slovenski in ki še danes nemškutarijo, čim se ponudi ugoden trenutek.

Zadnja pot brata Franca Poljšaka. Devetega oktobra smo ponesli k večnemu počitku zemeljske ostanke zaslužnega borca Franca Poljšaka. Pokojnik, ki se je v svojem življenju udeleževal dela za narodno idejo pri raznih organizacijah, je imel na svoji zadnji poti mnogobromno spremstvo. Vkljub hudemu naliivu se je zbrala pred 3. uro popoldne nešteta množica pogrebevcv. Dež, ki je ob pričetku lil, je ponehal, ko se je tel žalni sprevod bližati pokopališču. Razgrnili so se temni oblaki, ko je stopil ob odprtí grob predsednik »raznuščenec« Orjuna Sv. Peter-Vodmat brat Edvard Roš in se poslovil od njeza z besedami: »Brat France! Kako

te bomo pogrešali: prenenadno in pregloboko nas je zadel Tvoj odhod. Zakaj si nas zapustil? Nisi ti vedel kako si bil priljubljen in potreben? Odšel si sredi divjanja naših sovražnikov, ki hočejo zatreti nas in našo misel! Zapustil si nas, ko še ieče v tisočeri mukah bratie tam preko, in ko se še dedni sovražnik sprehaia po svetu Tvojeza rodneza očeta, seka naše najlepše gozde in postavlja v bližini Tvojeza doma obmeine kamene. Čudna je usoda Orjunašev da morajo umirati baš oni, ki so najidealnejši.

France! počivaj mirno in sladko v oni zemlji, ki si jo tako ljubil! Samo takrat, ko bodo trombe klicale Orjuna in četnike na pohod čez Hrušico na osvoboditev Postoine, Gorice in Devina, takrat France Te pridemo buditi in prositi blagoslova! Do tedaj da mirno spavaj!

»Na svetu je samo en Jadran, ki omeni, bodočnost vseh slovanskih narodov!
F. Soukup.

Preselitev iz Medvedove ul. 32 v prenovljene prostore na »Jurčičevem trgu 3« naznanja

M. Leitgeb

atelje za ročno in strojno vezanje

Vezenje zastorov, perila, pregrinjaj, oblek i. t. d.
Predtiskarija. — Zaloga DMC
in vseh potrebščin za vezenje.

THE REX CO., Ljubljana
Računski stroji.

Naše najdražje, naš nepozabni preljubljeni sin, oziroma brat, vnuk in nečak, gospod

Ivan Kajfež

je v cvetju svojih dvajsetih let, ob sinji Adriji v Opatiji, kamor si je šel iskat preljubega zdravja, po daljšem bolehanju boguvdano izročil svojo zlato dušo Vsemogočnemu ter odhitel k svoji ljubi mamici v večnost.

Blagi pokojnik se je prepeljal v Kočevje, odkoder se je vršil dne 14. oktobra 1926 ob pol 17. uri iz hiše žalosti št. 235 pogreb in položitev k večnemu počitku v lastni rodbinski grobnici na mestnem pokopališču v Kočevju.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v farnih cerkvah v Kočevju, Banjaloki, Opatiji in Ljubljani.

Čast spominu blage, plemenite duše!

KOČEVJE, dne 11. oktobra 1926.

Žalujoči ostali.

Ravnateljstvo Št. Janskega premogokopa javlja žalostno vest, da je preminul po kratki mučni bolezni veleindustrijalec gospod

Andrej Jakil

lastnik Št. Janskega premogokopa

Po trudapolnem uspešnem delu, naj mu bo lahka domača gruda in naj nas vodi njegov duh po začrtani poti.

Krmelj, dne 11. oktobra 1926.

Uradništvo in nameščenci veleposestva Boštanj-Radeče v Boštanju objavljajo žalostno vest, da je njih šef, gospod

ANDREJ JAKIL

veleposestnik

11. oktobra 1926 mirno v Gospodu zaspal.

Ohranimo velezaslužnemu pokojniku trajen in časten spomin!

BOŠTANJ, 12. oktobra 1926.

Uprava veleposestva.

Uradništvo in poduradništvo Št. Janškega premogokopa v Krmelju javlja tužno vest, da je po kratki mučni bolezni preminul naš šef, veleindustrijalec, gospod

ANDREJ JAKIL

lastnik Št. Janškega premogokopa

Blagega šefa ohranimo v hvaležnem spominu.

Krmelj, dne 11. oktobra 1926.

Uradništvo in nameščenci tovarne usnja in čevljev d. d. v Karlovcu, objavljajo žalostno vest, da je njihov senioršef, gospod

ANDRIJA JAKIL

veleindustrijalec

dne 11. oktobra 1926 v Trstu mirno v Gospodu zaspal.

Njegovo vzorno delo in neumorna vztrajnost nam ostaneta v trajnem spominu na njegovo veliko prošlost.

Karlovac, dne 11. oktobra 1926.

Franica Jakil javlja tužnim srcem v svojem imenu in imenu svojih otrok **Julija, Nikola, Venčeta, Joška** in **Mihaele**, svojih snah, zeta in vnukov, da je njen predobri soprog, oče, stari oče, gospod

ANDRIJA JAKIL

veleindustrijalec in nositelj reda sv. Save I. t. d.

dne 11. okt. 1926 po kratki bolezni v Trstu blago v Gospodu preminul. Zemeljski ostanki nepozabnega pokojnika so bili prepeljani v Rupo pri Gorici in položeni v rodbinsko rakev dne 12. okt. 1926 ob pol 11. uri dop.

Karlovac, dne 11. oktobra 1926.